

Lietuvos krikščionybės iškilmės: Romoje

Ūviškės žiburiai

Šv. Petro bazilikoje

1987 m. birželio 28, sekmadienio rytą, lietuviai rinkosi į Šv. Petro baziliką. Besirenkant jau giedojo bazilikoje Čikagos lietuvių operos choras. Pasirodė ilga procesija su diakonu Paulium Mališka, 20 konelebruojančių kunigų, vyskupų ir popiežiumi. Du koncelebrantai buvo lietuviai – vysk. A. Vaičius ir vysk. P. Baltakis, o kiti – įvairių Europos kraštų vyskupų konferencijų atstovai. Štai jų pavardės ir atstovaujami kraštai: Italijos atstovas kard. Poletti, Vokietijos atstovas kard. Ratzinger, Prancūzijos – kard. Etchegary, Jugoslavijos – kard. Kuharič, Europos vyskupų konferencijų tarybos vadovas kard. Martini, Ispanijos – kard. Suquia Goicoechea, Lenkijos – kard. Gulbinowicz, Vengrijos – arkiv. Paskai, Turkijos – arkiv. Bernardini, Belgijos – arkiv. Schotte, Austrijos – arkiv. Goer Portugalijos – vysk. de Almeida Trinidade, Anglijos – vysk. Foley, Skandinavijos kraštų – vysk. Grau, Olandijos – vysk. Schure, Šveicarijos – vysk. Correcco, Graikijai atstovavo kun. Roussas, o marionams – kun. D. Petraitis.

Po įžanginių Mišių maldų vysk. A. Vaičius kreipėsi lotyniškai į popiežių, prašydamas, kad arkiv. Jurgis Matulaitis būtų paskelbtas palaimintuoju, o lietuviškai popiežiui išdėstė Matulaičio biografiją. Tada popiežius oficialiai paskelbė palaimintuoju arkiv. Jurgį Matulaitį-Matulewicz.

Po iškilmingo paskelbimo palaimintuoju arkiv. Jurgio Matulaičio visus sujaukino tolimesnė scena, kurią labai vaizdžiai aprašė "L'Osservatore Romano" puslapis. Vyskupas Antanas Vaičius, pavergtos ir persekiojamos mūsų tautos atstovas, puolė popiežiui po kojų ir jas bučiavo, o sujaukintas popiežius pakėlė jį ir apsikabino. Tuo tarpu už didžiojo altoriaus bazilikos skliautuose nukrito šydas ir pasirodė pal. Jurgio Matulaičio didžiuolis portretas. Vėliau po Mišių, išėję iš bazilikos, matėme, kad ant Šv. Petro bazilikos fasado taipgi kabėjo toks pat pal. Jurgio Matulaičio portretas. Po šios jaudinančios scenos vysk. Vaičius vėl prabilo lotyniškai.

Iškilmingos Mišios

Pirmąjį Mišių skaitinį lietuviškai skaitė Centrinio šventės komiteto pirm. J. Kavalionas, o antrąjį skaitinį angliškai – se-

Medžio drožinys-bareljefas, vaizduojantis Lietuvos krikštą prieš 600 metų. Jis laikomas Telšių katedroje. Nuotrauka gauta iš Lietuvos

suo Stasė Normantaitė. Evangeliją lotyniškai giedojo diakonas Paulius Mališka. Šv. Tėvas kreipėsi į visus šiais lietuviškais žodžiais: "Garbė Jėzui Kristui". Paskui pamokslo dalį jis skaitė itališkai.

Popiežius lietuviškai sveikino visus lietuvius, susirinkusius minėti iškiliosios sukakties, ir linkėjo, kad toji šventė mus vestų arčiau Marijos, šv. Kazimiero ir pal. Jurgio Matulaičio. Jis taipgi išreiškė savo sveikinimus angliškai, lenkiškai ir prancūziškai, dėkodamas Europos vyskupams už brolišką jungtį su Lietuva.

Po pamokslo minia žmonių plojo: pamaldose dalyvaujantys kardinolai, vyskupai, visi prie Vatikano valstybės akredituoti diplomatai, plojo ir visi tikintieji. Tai jau antras kartas, kai popiežiaus Jono-Pauliaus dėka Lietuva susilaukia ypatingo visų šalių dėmesio.

Visos šios iškilmės buvo labai transliuojamos per italų valstybinę televizijos stotį, o taipgi buvo siunčiamos per Europos televizijos tinklą į visas kitas Europos valstybes.

Po pamokslo popiežius atliko tiemo išpažinimą klausimų formą lotyniškai, o visų susirinkusių balsai aidėjo per bazilikos skliautais "credo" atsaku. Išpažinus tikėjimą, visi buvo pašlakstyti Krikšto vandeniu.

Tikinčiųjų maldas skaitė jauniams įvairiomis Europos kalbomis: lenkiškai – lietuvis, prancūziškai – Bačkis, lietuviškai – Gintė Damušytė, gudiškai – gudė mergaitė, ukrainietiška – ukrainietė mergaitė, ispaniškai – lietuvis, vokiškai – lietuvaitė. Paskui buvo nešamos aukos.

Per visas Mišias skambėjo lietuviškos

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cz. 500,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cz. 600,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anūncijos) mokami už skilties (Coluna) centimetra Cz. 30,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Cekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVENAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Mooca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cz. 10,00

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cz. 800,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anūncijos) mokami už skilties (Coluna) centimetra Cz. 30,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Cekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVENAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

giesmės, giedamos Čikagos operos choro, prie kurio dažnai jungėsi ir visi bazilikoje esantys lietuviai.

Po pamaldų plaukė iš bazilikos dešimtys tūkstančių maldininkų į Šv. Petro bazilikos aikštę, kurioje Šv. Tėvas, sukalbėjęs maldą "Viešpaties angelas", vėl visiems kalbėjo apie Lietuvą, jos sukaktį bei naująjį palaimintąjį itališkai ir užbaigė lietuviškai "Garbė Jėzui Kristui". Pasakui popiežius pro savo darbo kambario langą žiūrėjo į aikštėje tautinius šokius šokantį lietuviškąjį jaunimą.

Vėl apie Lietuvą

Štai Jono-Pauliaus kalba po maldos "Viešpaties angelas". "Brangūs broliai ir seserys,

Šį rytą Romos Bendrija, kartu su seserimis Europos Bendrijomis, jungėsi dvasiškai iškilmingąja koncelebracija Šv. Petro bazilikoje su Lietuvos vyskupais, kurie šiandieną Vilniuje švenčia šeštąjį šimtmetį savo tautos Krikšto.

Tuo pačiu metu turėjau džiaugsmą iškelti į altoriaus garbę didį sūnų šios tautos – Dievo tarną arkiv. Jurgį Matulaitį-Matulewicz, vyskupą ir pavyzdinę vienuolį, religinių vienuolių reformatorių bei steigėją, užsidegusį didžia meile Nekaltajai Mergelei, prakilnų nenuilstančios ir uolios dvasios ganytoją.

Per šiuos šimtmečius nuo evangelizavimo pradžios krikščioniškasis tikėjimas tvirtai įsišaknijo Lietuvoje: giliai persunkdamas žmonių dvasią, įkvėpė savąias vertybes papročiuose, dvasiniame gyvenime, kultūroje ir mene.

Ypatingai jaučiamas yra pamaldumas į Dievo Motiną, taip kad būsimasis popiežius Pijus XI, kai dar buvo tos tautos apaštalinis vizitatoriumi, sakydavo: "Lietuva yra Marijos žemė".

Garsiausia jos šventovė, be abejonės,

CIRURGİOES DENTİSTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 1o and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

yra Aušros Vartai. Per keturis šimtmečius ji buvo maldos ir dvasinio pakilimo vieta visiems žmonėms, kurie plaukė prie stebuklingojo "Gailestingosios Motinos" paveikslo, vaizduojančio Dievo Motiną, žmonių Užtarėją ir Globėją, į kurią kreipiamasi su pasitikėjimu įvairiuose reikaluose.

Nežiūrint visų naikinimų, vykusių įvairiu metu, ir sugriovimo sostinę supančių sienų, prie kurių buvo ir gražieji Aušros Vartai, toji šventovė visada išliko nepažeista visokių kovų, gaisrų bei naikinimų; savuoju dvasingumu visada liko priegloba taikos ir vyraujančiu maldos centru ne tik lietuvių ir lenkų, bet ir katalikų iš kitų artimųjų tautų. Tokiu būdu Aušros Vartai tapo vilties ženkliu žmonėms, kurie atpažįsta išganyto žinią, trykstančią iš šios šventovės: žinią meilės, taikos, teisingumo ir laisvės.

Kitas Marijos pamaldumo centras, kurį ypatingai reikia paminėti, yra Šiluvos šventovė, į kurią plaukia kasmet minios tikinčiųjų, pilnų pamaldumo ir dažnai su dideliu nuovargiu bei pasiaukojimu. Ypatingai gausus šventovės lankymas būna Nekaltosios Mergelės Marijos gimimo šventėje.

Kitos Marijos šventovės, lankomos tikinčiųjų, yra Žemaičių Kalvarija, Krekenava ir Pivašiūnai. Per šimtmečius ir dabar iš visų Lietuvos vyskupijų gausios tikinčiųjų minios susirenka į šiuos tikėjimo ir pamaldumo centrus, atsiduodamos Tai, kurią Jėzus nuo kryžiaus paliko mums kaip Motiną ir malonių Tarpininkę.

Kviečiu visus melstis su manimi, nes, kaip išsireiškiau laiške, pasiųstame Lietuvos vyskupams sukakties proga, Lietuvos brolių ir sesių šešių šimtų metų krikščioniškasis gyvenimas tepadeda būti dabar ir visada ištikimais Kristui ir Jo Bendrijai!

Bus daugiau

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS - Adesivos

SKYDELIUS su grandinėmis

Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

PABALTIJO LAISVĖS DIENA

Š.m. birželio 11 d. JAV Atstovų Rūmai priėmė sutartinę rezoliuciją apie "Pabaltijo Laisvės Dienos" paskelbimą. Anksčiau, š.m. kovo 24 d. Senatas priėmė panašaus turinio rezoliuciją.

Rezoliucijoje skelbiama, kad JAV Kongresas pripažįsta Lietuvos, Latvijos ir Estijos tautų nuolatinį troškimą ir teisę būti laisvomis ir nepriklausomomis nuo Sovietų Sąjungos valdymo. Kongresas taip pat smerkia Sovietų Sąjungą už jos atsisakymą pripažinti jų nepriklausomybę, ir skelbia 1987 m. birželio 14 d. – masinių išvežimų metines – "Pabaltijo Laisvės Diena", kuri simbolizuoja Amerikos tautos solidarumą su pavergtųjų Pabaltijo tautų siekimais; kreipiasi į JAV Prezidentą, kad jis išleistų proklamaciją, kad "Pabaltijo Laisvės Diena" būtų minima su atitinkamomis ceremonijomis ir veikla. (ELTA)

AMERIKOS VYSKUPŲ PIRMININKAS SVEIKINA LKB KRONIKĄ

St. Louis miesto arkivyskupas J.E. John L. May, einantis Amerikos vyskupų ir Katalikų Konferencijos pirmininko pareigas, parašė laišką vyskupui Pauliui Baltakiui, OFM kuriame jis sveikina LKB Kroniką jos penkiolikmečio proga.

"LKB Kronikos penkiolikos metų sukakties proga rašau, norėdamas pareikšti Amerikos vyskupų konferencijos pasigėrėjimą ir paramą už nuostabų nuolatinį informavimą ką Kronika yra atlikusi", rašo arkivyskupas May.

"Žmogaus teisių gynyboje tikslumas, nuoseklumas ir teisingumas padaro Kroniką klasišką. Bažnytinėje bendruomenėje, Kronikos liudijimas tikėjimas ir drąsumas apie tuos, kurie jai renka medžiagą ir ruošia reportažus, susilaukia visų pagarbos.

Meldžiuosi, kad Kronika išvertų iki tos dienos, kada mūsų broliai ir seserys Lietuvoje, turės religinę laisvę, ir Dievo duotas visapusiškas teises", baigia arkivyskupas May, savo š.m. balandžio 16 datuotą laišką vysk. Baltakiui, OFM.

Lietuvių Katalikų Religinės Šalpos pirmininku yra vysk. Baltakis. Religinė šalpa reguliariai verčia, leidžia ir skleidžia LKB Kroniką anglų kalba kasmet 30.000 tiražu. Per pastarąjį dešimtmetį, Religinė Šalpa išplatino apie 400.000 Kronikos numerių. LKB Kronikos angliški vertimai yra siunčiami vyskupams, korespondentams, profesoriams, žmogaus teisių organizacijoms, kongresmenams, senatoriams ir kitiems.

(LIC)

• Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

STASYS YLA

Valančiaus tipo vadas

Arkiv. Jurgio Matulaičio
vieta atgimstančioj tautojMATULAIČIO KRYPTIS EKUMENINIŲ
LAIKŲ ŠVIESOJ

Matulaitis dažnai kartojo šūkį "jausti su Bažnyčia". Ir tai galima aiškinti, kaip jo reikalavimą pirmon eilėn jausti aukščiau minėtą, krikščionybėje slypintį vertybių derinį. "Jausti su Bažnyčia" reikėtų jausti ir jos misiją gyvenime, šiame laike, šiose sąlygose, niekad nepametant iš akių minėto derinio. Tokia buvo ir Matulaičio sociologija — eiti į žmones, imtis būtinų uždavinių nepaisant sunkumų, ypač eiti ten, kur labiausiai reikia, kur kiti neina, kur sunkiausia. Einant į liaudį, į darbo žmones ar apskritai į visuomenę, nesibijoti reforminių priemonių, atsisakyti net vienuoliško ar kunigiško rūbo (jei tai patarnautų geriau priėti prie žmonių). Tai buvo anais laikais tiesiog neįtikėtina drąsi mintis, kuri rado platesnį atgarsį tik dabar, po II Vatikano susirinkimo.

Būdamas didelių gabumų žmogus, Matulaitis liko kuklus, paprastas, labai pakantus, tolerantiškas visiems, didelis humanistas, pasiryžęs, kaip mena Smetona vieną jo pokalbį Vilniuje su įvairių tautybių ir religijų atstovais, lenktis kiekvienam nė kiek nemažesne pagarba kaip ir prieš Kristaus kryžiu. Kartu jis buvo drąsus reformistas, savotiškas revoliucininkas, kur reikėjo keisti formas ar daryti socialines reformas. Kas įdomiausia, kad tokių gabumų ir geriausia prasme ambicijų asmuo, visiškai nepaisė savo karjeros, net paties savęs ir savo jėgų ar savo ligų. Jis palenkė save laiko uždaviniams ir Bažnyčios misijai, siekė savo tautą išvesti iš dvasinių pavojų, ir visa tai jis darė su dideliu pramatymu toli pirmyn.

Vertybių derinimas, kurį Matulaitis dėjo mūsų krikščioniškųjų sąjūdžių ir vienuolių veiklos pagrindan, buvo padiktuotas ne tik gilaus krikščionybės suvokimo, bet ir savo laikų klaidos gydymo. Revoliucinės srovės, labiausiai jaučiamos Lietuvos kaimynystėje, tiesiog skaldė bet kurias vertybes ligi pačių kraštutiniausių ribų. Matulaičio atsakymas buvo pozityvus ir veiksmingas, siekias nors ir mažoj tautoj išlaikyti pusiausvyrą. Dabar, kai II Vatikano susirinkimas atskleidžia krikščionybėje esantį vertybių derinį ir ragina jį taikyti gyvenimo tikrovėje, aišku, tai yra pozityvus atsakymas ir į šių dienų pasaulyje besireiškiantį blaškymąsi tarp įvairių kraštutinumų ir pasimetimą.

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI

MEDITACIJOS

GYVOS KRIKŠČIONIŠKOSIOS DVASIOS METAMS

(Katalikų Kalendorius Žinynas, Kaunas - Vilnius 1986)

- IVc — "Aš pasitaisiau, atsiprašiau ir atsilyginau, tai kam dar eiti išpažinties ir vėl žodžiu kartoti — žmogui kaip ir aš — nuodėmės, kurių jau nebėra, kurias mums visiems užmiršti reikia, išmesti bedugnėn ir nebesugrįžti prie jų?"
- Nusidėdamas tu užgavai ir Dievą, nes Jis ne tokio iš tavęs tikėjosi, ir Jį atsiprašyti galima tik per kunigą (nebet kunigi nebūtų ir tada — dar sunkiau. — reikėtų meile — pražudyta. — kažin ar lengvai beatkuriama? — siekti patį Dievą, Kuris buvo išvartytas ar užgautas').
- Nusidėdamas tu norėjai prašokti save ir tai ne ten, kur tokio šuolio reikėtų, panaudojai save blogam, ir todėl reikia žemai atsiklaupiti, kad prieš nieką žema nekiūpėtum.
- Nusidėdamas piktinai: "Ir jis — toks pat.", nusidėdamas gundei: "Vadinas, galima ir taip.", nusidėdamas nuvylei: "Ne šito laukėm iš tavęs", todėl reikia viešos tavo atgailos, kad vėl visi matytų: šitaip negalima buvo daryti.
- Išpažindamas kaltę, suformuluoji kaltinamąjį aktą patsai sau, kad kartu ryškėtų kelias atgai, kad gimtų tvirtas ryžtas stiebtis aukštyn, kad pačiam paaikėtų, kaip gyventi privalau.
- Todėl ateik, atsiklaupk ir pasakyk kunigui: "Nusidėjau — nebedarysiu šitaip — atleisk man Dievo vardu".
- V — Nežino, nemano nė vienas žmogus, kad tai paskutinis jo kėsnis, paskutinis gurkšnys, paskutinis žodis, paskutinė keičionė. Tik vienas Kristus valgė žinodamas Paskutinę vakarienę, o žmonės niekada nesiruošia ir nepasiruošia mirčiai, ir tik beprotybės sekundę užsineria sau kilpą..
- Šauksmas "Nuo staigios ir netikėtos mirties" plaukia iš bailios ir didžiai nusidėjusios širdies ir atidėliojančios atgailą ramiai ir ilgai senatvei — "tada atsimelsiu, tada atgailosiu" — iš manančio save ir Dievą apgauti žmogaus širdies. O mirtis mus lydi nuo lopšio — visas dienas — kaip gailestinga sesuo pasiruošus užspausti akis, kai bus nepakeliamai sunku ir skaudu, ir nepalies, kol našta nešti galėsime.
- Mirties valandos nežinom nė vienas, ir todėl gyvenimą reikėtų godžiai mylėti: mylėti, kol galim, kol rankom pasiekiam, kol turim iš ko dalytis ir duoti, kol galim gérėtis, grožėtis, pajusti. —
- Nelauk koi atsisės Mirtis galė kojų, kad tik tada kunigą kviestum.
- Mirties valandos nežinom nė vienas, ir kiekvieną sekundę reikia būt pasiruošus su ja susitikti, sutvarkius, kiek galima, visa sąžinėj ir namuos.

PAGERBKIME SAVO MIRUSIUOSIUS
IR AŠYDAMI JUOS Į KULTŪRINIŲ KAZIMIERINIŲ FONDA

ANTANAS DUTKUS

PO ŠEŠIASDEŠIMT METU

Pradžia Nr. 29 (1968) 1986 m.
Tąsa iš Nr. 26/27 (2011/2012)

Mokslo ir kultūrinio auklėjimo židiniai

Greta lietuviškų organizacijų ugdyti tautines, dvasines ir visuomenines savybes; greta lietuviškos spaudos palaikyti ryšius su tėvyne ir pasauliu, greta vidinio ir religinio žmogaus peno, lietuviams imigrantams prieš akis stovėju dar viena ir nemažiau svarbi būtenybė, tai lietuviška mokykla, kurioje galėtų mokyklinio amžiaus vaikai mokintis prigimtos kalbos ir savo tautos istorijos. Jau su pirmomis lietuvių organizacijomis iškilo mokyklų steigimo reikalas. Ėmėsi iniciatyvos ir bandė šioje srityje veikti "Aušros" sąjunga. "Susivienijimas Lietuvių Brazilijoje", o vėliau ir kun. J. Valaičio įkurtoji "Rymo Katalikų Bendruomenė". Judino šį klausimą savo narių tarpe ir svarstė galimybes steigti lietuvišką mokyklą tirščiau lietuviams apgyventuose rajonuose. Buvo surašinėjami mokyklinio amžiaus vaikai, renkamos tam tikslui aukos, apžiūrinėjamos tinkamesnės patalpos ir vedami pasitarimai su būsimais mokytojais.

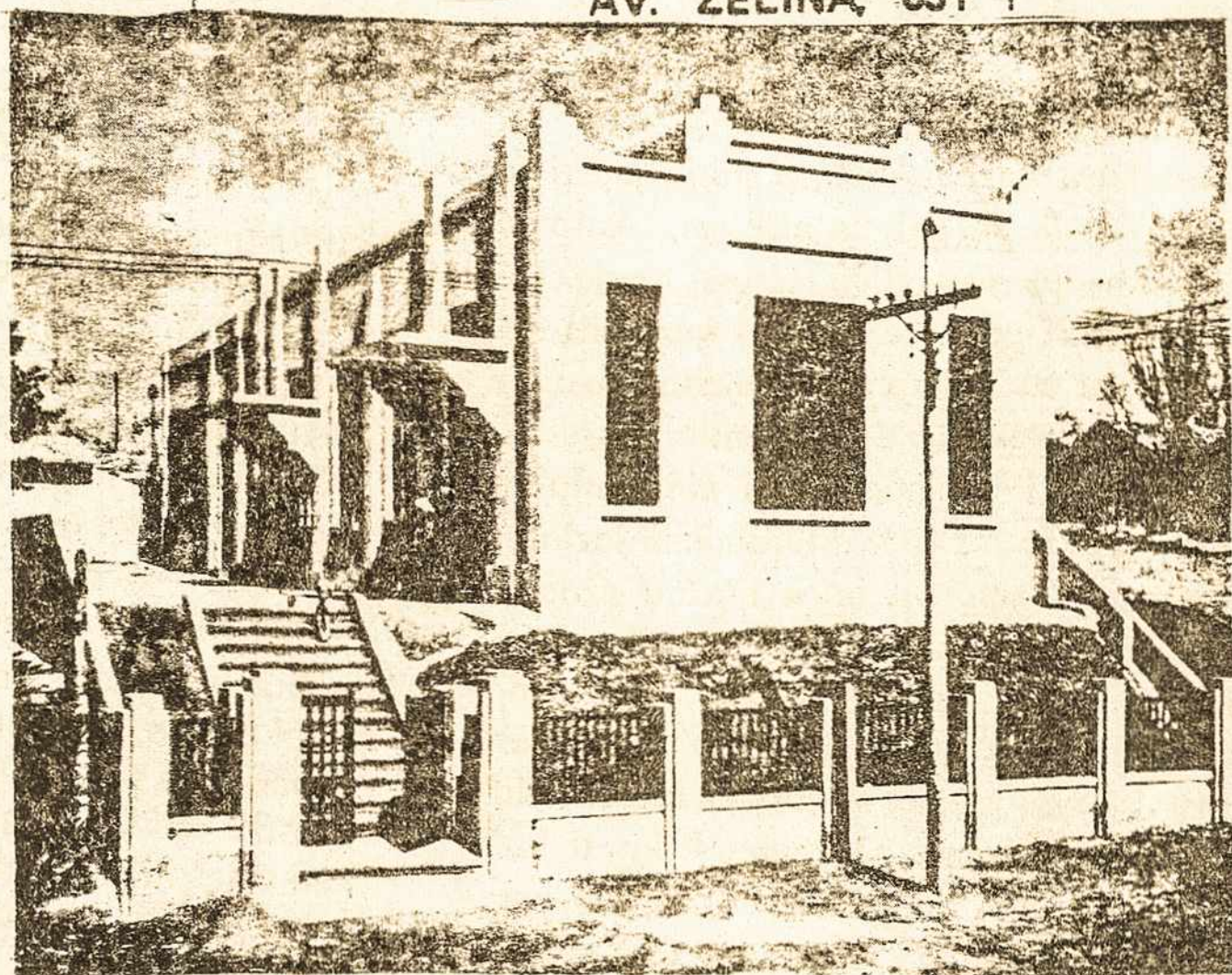
Nežiūrint dedamų didelių pastangų ir augančio rūpesčio vaikų ateitimi, lietuvių mokyklų steigimo pirmieji bandymai konkrecių rezultatų nedavė, nors pritarimas buvo visuotinas ir gerų norų netrūko. Buvę svarstomi, bet liko neišspręsti su mokykla susiję šie klausimai: kokiame rajone steigti mokyklą, kas juridiniai bus atsakingu už ją prieš švietimo departamentą, kaip sudaryti lėšas nuomai, mokytojui algą ir kitiems būtiniams mokyklai reikalingams. Numatyto surenkamo iš vaikų mokesčio už pamokas neužteko. Šitokie ir dar kitoki su mokykla surišti reikalai buvo sunkiai išsprendžiami. Net ir dėl mokyklos programos nustatymo buvo ginčų, nestigo nei diskusijų. O čia jau prasidėjo rodytis darbo krizės ženklai ir tėvams kėlė naujus rūpesčius. Po viso to suprasta, kad geriausiai laukti atvykstant Lietuvos konsulo, nes gandai jau ėjo visoje kolonijoje, kad konsulu jau paskirtas ir greitai atvyksias Brazilijoje buvęs Feliksas Čemarka, Lietuvoje turėjęs "stiprių gėrimų" gamyklą "Aitvarą" ir subankrutavęs. Tačiau gandai neišsipildė. Čemarka, tiesa,

LIGONIŲ DĖMESIUI

Šv. Kazimiero parapijoj yra dvi ligonių lovos. Jos kartais yra labai naudingos, bet sunkiai gaunamos. Taip pat yra dvi ratuotos ligonių kėdės. Reikalui esant kreiptis į parapiją: tel. 273-0338.

AR ŽINOTE, KAD
MŪSŲ LIETUVA
PARDUODAMA

V. ZELINOS LAIKRASČIŲ KIOSKE,
AV. ZELINA, 831 ?

"Dr. Jono Basanavičiaus" namai Vila Anastacio, statyti 1933 metais. Čia veikė lietuvių mokykla, rinkdavosi apylinkės lietuviai į pobūvius, čia linksmindavosi jaunimas nedarbo dienomis. Tai švietimo ir kultūros paminklas, kolonijos pastangomis ir Lietuvos parama pastatytas vietos lietuviams šviestis ir auklėtis. Kas šia šventove naudojasi šiandien, minint 60 metų imigracijos sukaktį?

Brazilijon sugrįžo, bet paprastu emigrantu ir pradėjo verstis Lietuvoje įgytu amatu – gėrimų ir garsiųjų "trijų devynerių" gaminimu. Konsulas buvo paskirtas dr. P. Mačiulis ir 1929 m. gegužės mėn. pradėjo dirbti, atnešdamas lietuviams drąsos ir teisingą globą.

Pirmoji lietuvių mokykla pradėta Mokoje, rua Padre Raposo. Mokyklos steigimo mintis buvo tiek išplitusi kolonijoje ateivių tarpe, kad ir atvykusiam konsului neteko daug gilintis į reikalą, o tik imtis darbo. Tuoju po atvykimo, liepos mėn. buvo sukviesti Moko rajono lietuviai ir konsului dalyvaujant, nutarta pirmąją lietuvių mokyklą steigti Moko rajone. Čia pat buvo išrinktas paruošiamasis mokyklos reikalais rūpintis Komitetas, į kurį įėjo A. Jaruševičius, A. Juodzevičius, A. Serbenta, V. Svobonas ir Iz. Masionis. Pirmoji mokykla pavadinta "Dr. Vinco Kudirkos" vardu ir pradėjo veikti rugpiūčio mėn., rua Padre Raposo gatvėje. Mokyklos mokytoju būti surastas iš Vokietijos atvykęs lietuvis studentas Vincas Merkys. Mokytojui algą pažadėjo mokėti konsulas.

Po pirmos lietuvių mokyklos atidarymo Moko rajone, subruzdavo ir Vila Anastacio lietuvių steigti savo apylinkėje lietuvišką mokyklą, nes ir šioje vietoje buvo tirštai apgyventa lietuviams ir susidarė nemažas skaičius mokyklinio amžiaus vaikų. Nenusileisdami mokiečiams, Vila Anastacio lietuviai, pritariant konsului susirinę pas J. Džiugelį 1929 m. lapkričio 3 d., išsirinko 5 žmonių komitetą J. Džiugelis, M. Skadas, V. Degutis, J. Vernickas ir A. Šiaučiulis – nutarė steigti lietuvių mokyklą ir nedelsiant ruošti patalpas, surasti mokytoją, įsisteinti mokyklų departamente. Darbas vyko sparčiai ir 1930 m. vasario 1-ą dieną buvo atidaryta mokslui antroji lietuvių mokykla, pavadinta "Dr. Jono Basanavičiaus" vardu. Pirmuoju mokyklos mokytoju paskirtas jau Lietuvoje mokytojavęs Lionginas Gaigalas.

Vila Anastacio lietuvių iniciatyva mokyklos atžvilgiu siekė toliau, jie nesitenkino visada mokėti nuomą už patalpas susiradę tinkamoje vietoje gerą žemės sklypą, užsipirko ilgesniam terminui išmokėtinai ir, gavę pašalpos iš konsulato pasistatė nuosavą namą ir 1933 m. liepos mėn. perkėlė mokyklą į nuosavus namus.

Bus daugiau

FÁBRICA DE GUARDA – CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

Prof. dr. Kęstutis Trimakas

LIETUVIŲ KILMĖS JAUNOJI KARTA PASAULYJE

Šis straipsnis yra pirmasis kelių straipsnių serijoje apie Pasaulio lietuvių anketos duomenis, aptariančius jaunosios kartos padėtį keturiuose žemynuose.

I. TAUTINĖ SĄMONĖ

Pasaulio lietuvių anketos duomenys

Analizuojant Pasaulio lietuvių anketą, ypatingas dėmesys krypta į 10-35 m. amžiaus jaunąją kartą. Tai už tėvynės ribų gimusioji karta. Josios tik 2,4% yra gimę Lietuvoje.

Iš jaunosios generacijos gauta 933 užpildytų anketų, t.y. beveik trečdalis visų Pasaulio lietuvių anketų (iš viso gauta 3,078). Ankstyvesnės, vien jaunimui skirtos studijinės anketos, platinamos pasaulio lietuvių jaunimo kongresų proga, nepasiekdavo nė pusės šios anketos jaunimo skaičiaus: 1972 m. – 435, 1976 m. – 406, 1983 m. – 289. Anos anketos buvo naudingos jaunimo padėčiai nušviesti. Šioji Pasaulio Lietuvių Bendruomenės organizuota anketa dar vertingesnė savo skaičiumi, paliestų sričių apimtimi bei galimybe jaunimą palyginti su viduriniąja bei vyresniąja kartomis.

Nors buvo prašyta anketą atsakyti nuo 15 m. amžiaus, gauta ir iš jaunesniųjų, ypač JAV ir Kanados. Užpildžiusieji anketą pasiskirsto pagal amžių: 10-14 m. – 84 (9,4%); 15-17 m. – 166 (17,6%); 18-20 m. – 123 (13,2%); 21-25 m. – 177 (19,0%) ir 26-35 m. – 379 (40,6%).

Pagal kraštus (dėl nedidelio jaunosios kartos skaičiaus) kai kuriuose kraštuose šiame apskaičiavime kai kurie kraštai yra sudėti į žemynus): JAV – 460 (49,4%), Kanada – 181 (19,4%), Australija – 100 (10,7%), Europa (Anglija ir V. Vokietija) – 95 (10,2%), ir Pietų Amerika (Argentina, Brazilija ir Urugvajus) – 72 (7,7%).

Pagal lytį: moterų – 56%, vyrų – 44%.

Daugumas dviejų tautybių, bet yra ir grynų lietuvių

Į klausimą, kuo jie save laiko, atsiliepė 903. 12% pasisakė esą grynai lietuvių.

KUN. KĘSTUTIS TRIMAKAS
Sio rašinio autorius, vienas iš anketos sumanytojų, jos paruošėju ir pagrindinis analizatorius

viai; daugiau kaip trečdalis (37%) – daugiau lietuvių negu gyvenamojo krašto tautybės; trečdalis (32%) – vienodai lietuvių, vienodai gyvenamojo krašto tautybės, ir tik 2% – grynai gyvenamojo krašto tautybės.

Taigi daugumas (86%) šios jaunosios, nebe Lietuvoje gimusios kartos žmonių laiko save dvitautiais, aplamai paėmus, daugiau lietuvių, negu gyvenamojo krašto tautybės (vidurkiu 4,7; etninės sąmonės skalėje 7 reiškia grynai lietuviškas; 6-5 – daugiau lietuvių, negu gyvenamojo krašto tautybės; 4 – vienodai, vienodai; 3-2 – daugiau gyvenamojo krašto tautybės; 1 – grynai gyvenamojo krašto tautybės).

Jaunesni – lietuviškesni, nes daugiau lietuviškoje aplinkoje

Jaunesnio amžiaus grupės viršijo jaunosios kartos vidurki (4-7) lietuviškos sąmonės kryptimi: 10-14 m. – vidurkiu 5,1; 15-17 m. ir 18-20 m. amž. – 4,9. Tuo tarpu vyresnės 21-25 m. ir 26-35 m. amž. grupės nebebuvo daug ką lietuviškesnės (4,5) už tuos, kurie būtų tautiškai pasidalinę vienodai per pusę.

Taip pat matosi ir nuošimčiuose. Jaunesnėse grupėse didžiausi nuošimčiai (42-47%) buvo tų, kurie turėjo daugiau lietuviškos sąmonės, o vyresnėse grupėse 35-38% – tų, kurie buvo etniškai pusiau pasidalinusios sąmonės. Šiose vyresnėse grupėse taipgi gausiau (18-19%) tų, kurie save laiko daugiau gyvenamojo krašto tautybės; jaunesnėse tokių šiek tiek mažiau (11-17%).

Visa tai lyg rodo, kad arčiau vaikystės esąs jaunimas save laiko labiau lietuvių negu nuo vaikystės nutolstas ir taip į krašto aplinką labiau įtraukias be jos labiau paveikiamas vyresnysis jaunimas, kurio net dalį lietuviškos sąmonės, laikui bėgant, perima gyvenamojo krašto tautybė.

JAV – Kanadoje ir Europoje – lietuviškesni, Australijoje – šiek tiek, Pietų Amerikoje – daugiau linkę į gyvenamojo krašto tautybę

Anketą užpildžiusi jaunoji karta JAV (vidurkis 4,9), Kanadoje (4,7) ir Europoje (4,65) laikė save kiek daugiau lietuvių negu gyvenamojo krašto tautybės; Australijoje (4,4) stiproai klypo į "vienodai-vienodai" etninę sąmonę; Pietų Amerikoje (3,7) nuo "vienodai-vienodai" etninės sąmonės vidurkis ėmė svertis gyvenamojo krašto tautybės link. jaunosios kartos lietuviškasis sąmoningumas kiekviename krašte maždaug atitiko to krašto bendrą lietuvišką padėtį.

Amžiaus atžvilgiu nebuvo vienodumo, JAV trys jaunesnio amžiaus grupės (10-14, 15-17 ir 18-20 m. amž.; vidurkiu 4,9-5-2) yra lietuviškesnės sąmonės už vyresnias grupes (21-25 ir 26-35 m. amž.; vidurkiu 4-6, 4,8); taipgi Kanadoje (jaunesni 5,0-5,4); vyresni 4,2-4,4); be to Pietų Amerikoje (jaunesni 3,8-4,3); vyresni 3,1-3-5). Australijoje tarp jaunesnio ir vyresnio jaunimo nėra skirtumo, o Europoje yra atvirkščiai: jaunesni (4,5) yra šiek tiek silpnesnės lietuviškos sąmonės už vyresnius (4,7-4,8).

Du šimtai 10-20 m amž. jaunuolių JAV ir Kanadoje pakelia ne tik savo kraštų jaunimo, bet ir visos jaunosios kartos lietuviško sąmoningumo vidurki. Prie jų stipriai prisideda šimtas 26-35 m. amž. jaunų moterų JAV jų etninis vidurkis (4,9). JAV šios jaunos moterys ir 15-17 m. amžiaus mergaitės yra reikšmingai lietuviškesnės sąmonės už berniukus ir jaunus vyrus. Kitiuose kraštuose tokio skirtumo tarp vaikų ir mergaičių nėra. (bus daugiau)

PAIEŠKOJIMAS

Lietuvoje esančių giminių yra paieškomas Robertas Juknevičius, – Jono, gimęs 1924 Utenos apskr., Užpalių valsč., Mažeikiškių kaime. Žinantys apie jį prašomi atsiliepti šiuo adresu: Vitalis Umbrasas, Rt. 2, Lemont Rd., Lemont, Ill. 60439.

RESTORANAS

VITUS

VIKTORAS LUKAVIČIUS
Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai
MALONUS PATARNAVIMAS
Rua Espirito Santo, 118 - Tel. 441.6843
SÃO CAETANO DO SUL

ADVOCACIA E IMÓVEIS
EDSON DEOMKINAS

Direito CIVIL - Dir. CRIMINAL
Direito TRABALISTA FONE: 449-4379
Av. Novo Horizonte, 213 - Conj., 2 - Vila Sacadura Cabral - S. André

COMPRAS - VENDAS -
ADMINISTRAÇÃO DE BENS

RYŽTO IR IŠTVERMĖS GALIŪNAI

Drąsulių ryžtas, lydymas ištvėrmės, ne visuomet atneša laimėjimą. Drąsių ištvėrmingų pasiryžėlių kaulai ilsisi ir kalnų viršūnėse ir vandenynų dugne. Tačiau jų drąsūs nebaigti žygiai nelieka be prasmės. Jų drąsa ir pasiaukojimas, įkvepia kitus naujiems žygiams, ir aukų nesigailima, tol, kol tikslas pasiekiamas.

Ne su sriauniaja gyvenimo tėkme plaukia, bet ryžto ir ištvėrmės žmonės savo drąsiais kilniais žygiais rašo istoriją, kurdami vertybes, kurių laiko rūdys neįveikia. Ir šiandien mus žavi drąsus bei kilnus ryžtas ir nepalaužiamas ištvėrmė mūsų drąsių didvyrių žygiai.

Kame glūdi nenykstanti reikšmė? Juk tai, ką prieš 54 metus įvykdė Darius ir Girėnas, šiandien jau paprastas, kasdieninis reiškinys. Dabar kasdien per Atlantą skrenda šimtai lėktuvų, gabendami tūkstančius įvairaus amžiaus keleivių.

Jei šiandien kelionė per Atlantą nebepavojinga ir skaičiuojama tik valandomis to pasiekė tokie drąsuoliai, tvirto ryžto ir nepalaužiamos ištvėrmės vyrai, kaip Darius ir Girėnas. Čia ir glūdi jų didingo žygio nenykstanti reikšmė.

1933 m. liepos 17 d. Darius ir Girėnas perskridę Atlantą, žuvo netoli Lietuvos, Vokietijoje, Soldino miške. Visa lietuvių tauta buvo sukrėsta jų didingo ir tragiško žygio. Jų testamentas įsakmiai mums byloja, kad su "Lituanica" per audringąjį vandenyną jie skrido ne nuotykių ieškoti, ne sau garbės ar turto pelnyti, bet pagarsinti Lietuvos vardą ir nepriklausomam gyvenimui atsikūrusią Jaunąją Lietuvą paskatinti drąsiems kilniems žygiams.

Perskrisdami Atlantą, Darius ir Girėnas, Lietuvai nešė kažką nepaprastai didingo ir skaistaus, kažką kiekvieno lietuviu dvasią keliančio. Mažą Lietuvą jų drąsus ryžtas ir ištvėrmė darė didelę, savo jėgoms pasitikinčią. Lietuvis priaugęs ir dideliems žygiams, kuriuos visas pasaulis stebi.

Darius ir Girėnas savo didingą ir tragišką žygį vykdė lyg nujausdami, kas netolimoje ateityje laukia lietuvių tautos ir kuriuos savumus ji turi ugdyti, kad galė-

DARIUS

GIRĖNAS

ty perplaukti skaudaus ir tragiško likimo okeaną ir vėl tapti laisva.

Kiek mummyse Dariaus ir Girėno ryžto ir ištvėrmės, kad pasiektume savo didįjį laimėjimą — Laisvą ir Nepriklausomą Lietuvą?

Vyturys

NAUJI LEIDINIAI

METMENYS Nr. 52 (1986), Kūrybos ir analizės žurnalas, leidžiamas AM e M. Publications dukart per metus. Redaguoja Vytautas Kavolis, Dickinson College, Carlisle, Pennsylvania 17013. Administruoja Marija Paškevičienė, 3308 West 62nd Place, Chicago, Illinois 60629. Prenumerata metams — 10 dol. Šio numerio kaina — 5 dol.

Naujausiame Metmenų žurnalo numeryje spausdinamas poeto Marcelijaus Martinaičio straipsnis "Tautosaka lietuvių poezijoje", autoriaus paruoštas pasiremiant jo pranešimu 1985 m. Santaros Šviesos Federacijos suvažiavimo programoje. Tautosakos elementus Algimanto Mackaus kūryboje nagrinėja Rimvydas Šilbajoris. Algirdas Julius Greimas studijoje "Velinas ir Kalevelis" sprendžia vieno iš trijų suvereninių lietuvių religijos dievų, užimančio indiškojo Varūnos poziciją, problemą. Algis Mickūnas trumpai aptaria tris išėivijos filosofus: Juozą Girnių, Antaną Maceiną ir Algirdą Greimą.

Ilona Gražytė-Maziliauskienė ir Violeta Kelertienė, atskirai atrinkusios, pateikia kai kurių naujųjų išėivijos romanų apžvalgą: "Kažkas, kažkas... ir triukšmas aplink save". Čia supažindinama su romanais, kurie tikrai švieži mūsų literatūroje, pažymintys tiek originalia ir sudėtinga struktūra, tiek gilia prieiga prie išėivijos kaip dvasinės būklės problemų. Juos taip pat jungia bruožas, kad jie dar neparašyti, pabaigoje sužinome, jog čia recenzentės dar tik ieško galimų romanų. Nuotaikingai parašyta apybraiža skaitoma su dideliu malonumu, bet pro žaismingą stilių prasiskverbia kritikių keliami labai rimti klausimai apie išėivijos dabartinę ir tolimesnę prozą. Viktoras Nakas straipsnyje "Lietuvių veikla ir gyvenimas marikietiškoj aplinkoj" žvelgia į aplinkybes, lemiančias išėivių gyvenimą ir tuo pačiu specifines išėivių veiklos formas.

Numeryje gausu kūrybos: Antano Gustaičio ir Rimo vėžio satyriniai eilėraščiai; ištraukos iš Kosto Ostrausko "Eloiza ir Abelardas: Historia calamitatum", Alfonso Nykos-Niliūno išverstas Friedrich Hoelderlin "Patmos", Eglės Juodvalkės ir Prano Visvydo eilėraščiai. Rimvydas Šilbajoris recenzuoja Tomo Venclovos Tekstai apie tekstus, o Vincas Trumpa Prano Čepėno Naujųjų laikų Lietuvos istorija, antro jos tomo pasirodymo progą. Numeris iliustruotas Algio Norvilos fotografijomis ir Stasio Eidrigėvičiaus bei Žibunto Mikšio dailės darbais.

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V. ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ

COMERCIAL SUEZKAS LTDA.

BEBIDAS FÍNAS EM GERAL, NACIONAIS E ESTRANGEIRAS

WISKIES - CHAMPANHES - CONHAQUES - LICORES - AGLIARDENTES
CERVEJAS - REFRIGERANTES - SUCOS - AGUAS MINERAIS - ETC.

ACEITAM-SE ENCOMENDAS PARA FESTAS EM GERAL
CASAMENTOS, BATIZADOS, ANIVERSÁRIOS, CONFRATERNIZAÇÕES, ETC.

PROGRAME SUA FESTA E
DEIXE AS BEBIDAS SOB NOSSA RESPONSABILIDADE.

Rua Manaiás, 7 - CEP 03140 - Fone: 215-5227 - Vila Zelina - S. Paulo

J. Šlajus

**DIDYSIS LIETUVIŠKOS VEIKLOS
RĖMĖJAS**

Jungtinių Amerikos Valstybių Lietuvių fondas iš savo palūkanų paskyrė lietuviškai veiklai 261,850 dolerių.

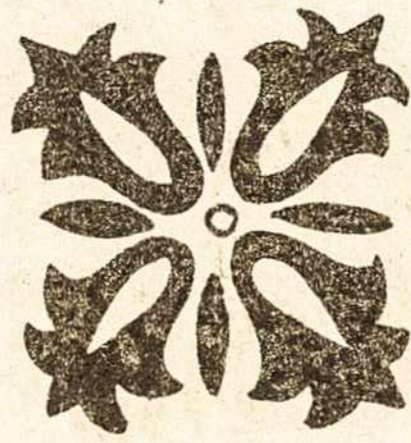
JAV Lietuvių fondas šiais metais švėsdamas savo veiklos 25-rių metų sukaktį, birželio 13 d. LB socialinių reikalų tarybos seklyčios patalpose Čikagoje sukvietė lietuviškos spaudos bendradarbius painformuoti lietuvių visuomenę apie Lietuvių fondo veiklą bei šių metų pelno paskirstymą. Spaudos konferenciją pradėjo ir jai pavyzdingai vadovavo LF informacijos komisijos pirm. Antanas Juodvalkis. Konferencijos eigoje, SRT pirm. Valentinaitė su savo tarnyba vaišino konferencijos dalyvius puikiais pietumis.

LF tarybos pirm. Povilas Kilius ir valdybos pirm. Marija Remienė savo pranešimuose trumpai apžvelgė fondo darbus. Pagrindinis LF vadovybės uždavinys – šiais metais užbaigti LF ketvirtą milijono dolerių telkimą.

Pagrindinį pranešimą padarė LF pelno skirstymo komisijos pirm. Stasys Baras. LF taryba iš gautų palūkanų 1987 m. lietuviškai veiklai paskyrė \$261,850 (iš tos sumos \$9.000 1985 m. ir 1986 m. paskirstytas, bet paskirtiem tikslam nepanaudotas ir vėl iš naujo paskirtas pelnas).

LF 1987 m. pelnas pagal institucijas buvo paskirstytas taip: 1. JAV Lietuvių Bendruomenės krašto valdybos veiklai: a. švietimo tarybai \$54,700, b. kultūros tarybai \$34.800, c. socialinių reikalų tarybai \$3.000, d. LB krašto valdybai \$8.000. Iš viso \$100.500.

2. Pasaulio Lietuvių Bendruomenės veiklai \$39.400, 3. Pasaulio lietuvių jaunimo s-gai ir VI PL jaunimo kongr. \$5.150,00. 4. Lietuvos fondo valdybai \$14.400, 5. Studentų stipendijoms (be Vasario 16 gimnazijos) \$37.600, 6. Tryliktajam Lituanistikos seminarui \$5.820, 7. Lietuvių operai, chorams, teatrui \$7.000, 8. Organizacijoms \$15.000, 9. Lituanistikos tyrimo ir studijų centrui \$7,500, 10. Kitų institucijų ir asmenų reikalams \$29,480.

Sveikiname

nuolatinę ML-vos talkininę ir rėmėją

ONA GORSKIENE

vardinių ir gimtadienio proga linkėdami daug darbingų bei laimingų metų, geros sveikatos ir gausios Aukščiausiojo palaimos.

ML-vos bendradarbiai

Maldos Apaštalavimas

DEMONSTRACIJA RYGOJ

Užsienio spauda paskelbė, kad tūkstančiai latvių sekmadienį, birželio 14 d., paminėjo baisų birželį su demonstracija prie Laisvės paminklo Rygoj, praneša Lietuvių Informacijos Centras. Demonstraciją ištremtųjų atminimui sušaukė Latvijos Helsinkio grupė, kurią 1986 m. sudarė latviai darbininkai iš Liepajos uosto.

Vienas šaltinis teigė, kad dalyvavo net 5000 demonstrantų, įskaitant "daug lietuvių" ir "nemažai estų". Turimomis žiniomis, ši demonstracija buvo didžiausias taikus ir nekomunistinis politinis susibūrimas visoj Sovietų Sąjungos istorijoj.

Nors demonstracija buvo šaukiama 3 val. p.p., sovietai uždarė tą miesto dalį, kur demonstracija buvo numatyta ir paskelbė jaunimo festivalį nuo 2 iki 4 val. p.p. Tad demonstrantai buvo priversti susirinkti apie 4 val. p.p. netoli Laisvės paminklo, ant kalnelio, kur vyko kalbos ir buvo skleidžiama peticija, reikalaujanti laisvės latviui sąžinės kaliniui Gunars Astrai. Į kelis šimtus susirinkusių prabilo latviai disidentai ir bent vienas estas, kurie reikalavo rusifikacijos panaikinimo. Apie 6:30 val. vak., susirinkusi masė užaugo iki kelių tūkstančių ir ji pradėjo tyliai ir tvarkingai žygiuoti Laisvės paminklo link. Milicija netrukdė demonstrantams, o gatvėse susirinkusieji žiūrovai plojo praeinantiems demonstrantams.

Prie Laisvės paminklo laukė dar daugiau demonstrantų. Ten simboliškai jie padėjo vainiką išvežtiems į Sibirą pabaltiečiams.

Demonstraciją filmavo vakariečiai turistai, Latvijos televizija ir sovietinis saugumas. Eiseną vedė Latvijos Helsinkio grupės nariai Rolands Silaraups ir tautiniais drabužiais pasipuošusi Eva Biteniekis. Demonstrantai nešė plakatą, ant kurio buvo užrašyta "Birželio 14 d. aukų atminimui". Keli demonstrantai dėvėjo juostas su Laisvės paminklo užrašu: "Tėvynei ir laisvei".

(LIC)

**PIRMŲNĮ KOVĄ UŽ TĒVYNĒ,
UŽ BRANGIĄ ŽEMĒ LIETUVOS.
GARBĒ TĒVAMS, KURIE JĀ GYNĒ,
IR KAS UŽ ATEITĪ KOVOS.**

Maironis

Pelno skirstymo komisiją lygiomis teisėmis sudaro trys Lietuvių Bendruomenės krašto valdybos paskirti atstovai ir trys Lietuvių fondo tarybos paskirti atstovai. Pelno skirstymo komisija gavo 72 prašymus paramai gauti. Prašoma suma – \$517,000. Patenkino 56 prašymus. Šios konferencijos metu A. Juodvalkis LF vardu įtaikė čekius jauniesiems Donelaičio lituanistinės mokyklos korespondentams Dainui Brazaičiui ir Linui Buntinui.

Šių metų pelno skirstymo komisiją sudarė LF atstovai – pirm. St. Baras, nariai dr. G. Balukas, dr. A. Razma, M. Drunga, pavaduotojas, LB krašto valdybos atstovai – dr. P. Kisielius, sekretorius, R. Vitas, V. Volertas, Br. Juodelis – pavaduotojas.

Garbės pirmininkas dr. A. Razma savo pranešime paminėjo, jog reikėtų dabar pasistengti ir sutelkti dešimt milijonų dolerių kapitalą, kad LF galėtų per metus paskirti pusę milijono dolerių lietuviškai veiklai, nes vėliau gali būti žymiai sunkiau tai padaryti.

Pelno skirstymo komisijos pirm. St. Baras, baigdamas trejų metų kadenciją, padėkojo LF tarybos pirm. P. Kiliui, valdybos pirm. A. Razmai, dabartinei pirmininkei M. Remienei už dalyvavimą visuose posėdžiuose stebėtojais, Alei Steponavičienei už didelį darbą paruošiant pelno skirstymo medžiagą bei puikiai parašytus protokolus; A. Juodvalkiui, sukvietusiam šią spaudos konferenciją ir įjungusiam jaunų plunksnos talkininku.

**GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI
MŪSŲ, LIETUVOS PRENUMERATA,
tai ištręsti čekį, Francisco Gavėnas arba
Petras Rukšys vardu ir pasiųsti paprastu
paštu.**

CHOPPERIA
ALEXCHOPP LTDA.

CHOPP – PIZZA – QUEIJOS – FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS – MUSICA AO VIVO
Rua SOLON 1062 – Bom Retiro – Tel. 223-2333

MŪSŲ ŽINIOS

DĒL PAMALDU PETRO PERKUMO NAMUOSE

Gautas laiškas, rašytas šv. Kazimiero parapijos tikintiesiems, mūsų regionalinio vyskupo ir Brazilijos Vyskupų Konferencijos pirmininko Dom Luciano Mendes de Almeida, kuriame pranešama, kad Eucharistinė adoracija ir kitokios pamaldos bei mišios tegalės būti laikomos tik šv. Kazimiero parapijos koplyčioje. Tai gi šiuo nurodymu Dom Luciano draudžia laikyti pamaldas ar daryti adoraciją Petro Perkumo namuose ant rua Tabajaras.

ŠV. ONOS ŠVENTĖ

V. Zelinos L.K. Moterų Draugija ir Maldos Apaštalavimas sveikina visas Onas vardinių progą.

Ateinantį sekmadienį, liepos 26 dieną, 4 val. po pietų, šv. Onos šventės progą kviečiame visus ir visas pabendrauti su neštuvinėje arbatėlėje V. Zelinos Jaunimo namuose.

PASKUTINIO MĖNESIO POPIETINIŲ mišių šv. Kazimiero parapijoje nebus. Tokiu būdu daugiau žmonių galės dalyvauti šv. Onos šventėje.

ŽINIOS IŠ ROMOS

Žinių iš Romos kaip ir nėra. Kai sužinojome apie Krikščionybės iškilmes, tai buvo iš kun. Jono Staškaus reportažo Tėviškės Žiburiuose. Kun. Pr. Gavėnas pasiuntė kortelę (VII.8 d.), kurioje taip rašo: pasibaigus šventėm ir išlydėjus svečius iš Lietuvos, galima nors kiek daugiau atsikvėpti. Ruošiuosi rekolekcijom Tuscolano namuose. Čia — šilta, net karšta. Sveikinu visus.

Kun. Pr. Gavėnas

Savo sveikinimus prideda ir kun. M. Burba, Lietuvių Saleziečių namų viršininkas Frascatyje.

GARBINGI KOLONIJOS JUBILIAITAI

Kartais svarbūs mūsų kolonijoj įvykiai būna nepaminti tik dėlto kad ML bendradarbis mano kad kitas to įvykio dalyvis apie tą įvykį parašys. Tas kaip tik atsitiko su 50 m. vedybų sukaktuvėm gerbiamų mūsų kolonijos veikėjų, rašytojos p. Halinos Mošinskienės ir inž. Algirdo Mošinskio, kurie auksinį vedybų jubiliejų paminėjo pereito birželio 20 dieną.

Įspūdingos mišios buvo atlaikytos S.

CURSO
AUDIOVISUAL
DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDENCIA
Informações: tel.273-0338

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJA ONAGORSKIENĖ

vardinių ir gimtadienio progą (VII.26)

Širdingai dėkojame ML-vos taikininkei už pagalbą ir paramą, linkime daug laimės, geros sveikatos ir gausios Dievo palaimos vardinių ir gimtadienio progą.

Redakcija ir Administracija

1987 m. Rugpiūčio (agosto) 2 d. Sekmadienį, 17 val.

Šv. Kazimiero Parapijos Salėje

ESTRADINIS KONCERTAS

Filmas - Kasėtė

Išpildo Vilniaus Televizijos artistai

Dainuoja Ona Valiukevičiūtė

Lietuviškos ir tarptautinės dainos

Baletas-Humoras

Bilietai bus parduodami prie salės

Kaina Cz\$. 50.00

Pelnas skiriamas Brazilijos stovų kelionei į Australiją, į Pasaulio Jaunimo Kongresą

Geraldo bažnyčioj, Perdizes rajone. Mišiose dalyvavo jubiliantų duktė Liuda, jos vyras, sūnus Vytautas, anūakai, anūkės ir keli jubiliantų bičiuliai. Po mišių, jautrus tos šventovės klebono palaiminimas, jautrus jo žodžiai jubiliantams, taip kad sujaudino iki ašarų ne tik jubiliantus bet ir jų šeimos narius ir bičiulius. Po to jubiliantus sveikino visi mišių dalyviai, tarp jų ir brazilai, kurie susijaudinę kuni-go žodžiais, norėjo taip pat pasveikinti iškilus sukaktuvininkus.

Po mišių, žento Dr. Aloisio Antonio Fernandes ir dukters Liudos namuose, kruopščiai paruoštos vaisės, kuriose dalyvavo šeimos nariai ir keli tautiečiai, tarp jų, Vera ir Jonas Tatarūnai, Rožė ir Alfonsas Petraitis, Aldona ir Jonas Valavičius, p. Stasė Steponaitienė ir kiti.

Jubiliantai dar turi sūnų, Gediminą Jurgį ir dukterį Janę Danutę, kurie gyvena Amerikoje ir negalėjo atvykti į tėvelių jubiliejų.

Kad Dievas duotų rašytojai Halinai ir inž. Algirdui stiprios sveikatos ir ilgiausių metų, kad jie dar ilgai gaiėtų pasidaryti mūsų kolonijos spaudoje ir kultūriniam veikime.

JT

AR PAS MUS TAIP YRA?

Jaunimas mėgsta šokti tautinius šokius, dainuoti, stovyklauti. Bet nedaugelis galėtų atsakyti į klausimą, kodėl mes tai darome. Vyresnieji dažniausiai paaiškina, kad reikia išlaikyti lietuviybę. Bet lietuviybės išlaikymas nėra pakankama motyvacija. Kas rūpinasi lietuviybę tik išlaikyti, tai kitoje kartoje ji bus išgaravusi. Geriau būtų, jei vyresnieji patys tikėtų ir jaunimą įtikintų, kad lietuviybę reikia

puoselėti — ją plėsti, stiprinti ir glausti prie lietuviškos visuomenės. Ar pas mus taip yra?

Šeima yra pirmasis veiksnys, apsprendžias mūsų lietuviškumą. Lietuviškų dainų diegimas ir jos pasinaudojimas priklauso visiems. Lietuviškos šeimos stiprybė ir josios išsilaikymas yra tikrai lietuvių kalbos vartojimas šeimoje. Ar pas mus taip yra?

Ar aš turiu pareigų tam kraštui, iš kur kilę mano tėvai ar seneliai ir kuriame į šimtmečių istorijos dirvą yra įleidusios mano kilmės šaknys? Net jei lietuviškasis sentimentas nebebūtų stiprus, tai gal mano žmogiškoji pareiga būtų padėti to krašto žmonėms, kuriuos skriaudžia svetimos idėjos kaimynas? Juk ten lietuvių tauta dar gyva ir tebekovoja.

Sustoti ir pagalvoti apie idealus pritrūksta laiko, nes technologinės pažangos dėka gyvenimo patogumai nesunkiai pasiekiami. Ar daug kas galvoja apie Dievą ir Jo reikšmę asmeniškame gyvenime? Ar tikėjimas atveda į bažnyčią bent tuos, kurie iš vis dar bažnyčią lanko? Ar jaunas žmogus pagalvoja, kuria kryptimi tikėjimo atžvilgiu kreips savo vaikus, kai sukurs šeimą? Viso to išdava — nematyti bažnyčioje tautinių šokių šokėjų, stovyklautojų, nei chorelių dainininkų, iš vis jo kio jaunimo. Pas mus taip yra.

Vyturys

PARDUODAMAS

SKLYPAS LITUANIKOJ

Dėl informacijų kreiptis pas
kun. Juozą Šeškevičių: tel.63-5975